

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kende Péter Ügyvédi Iroda (fél címe 1., eljáró ügyvéd: dr. Kende Péter) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, az Ószi Ügyvédi Iroda (fél címe 2., eljáró ügyvéd: dr. Ószi Tamás) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. február 22. napján meghozott 40.P.21.911/2015/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét a ... című műsor 2014. szeptember 29. napján sugárzott adásában azzal, hogy azt a valós tény, hogy egy korábbi ügy vádlottja, amely ügyben a nyomozást a felperes vezette azt állította, hogy a felperes törvényellenesen igyekezett ezen ügy vádlottjait vádalkura rávenni és hogy vallomását a felperes gépelte abban a hamis színben tüntette fel, mintha ezeket a cselekedeteket a felperes valóban elkövethette. Megsértette továbbá a becsületét azzal, hogy ugyanezen műsorban a felperest a ...nak rossz útra tévedt vezetőjének nevezte.

Az alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegét 400.000 (négy százezer) forint, valamint ezen összeg után 2014. szeptember 29. napjától a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára leszállítja.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 225.000 (kettő százhuszonöt ezer) forint + áfa első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt összesen 504.000 (ötszáz négyezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság teljes egészében helyt adott a felperes keresetének, amelyben az alperes műsorszórásában 2012. június 17. napja és 2015. január 19. napja közötti időben az ... és a ... csatornán sugárzott kilenc különböző műsorban elhangzottak miatt terjesztett elő 2015. április 30-

án.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét és jóhírnevét a ... elnevezésű csatornán a „...” című műsorban 2013. december 9. napján teljes nevének bemutatásával, az ... csatornán 2012. június 17. napján sugárzott „...” című, a 2012. június 25., a 2013. december 9., a 2014. szeptember 1. és 8. napján, a szeptember 29. és november 24., illetve a 2015. január 19. napján közreadott a „...” című műsorokban a felperesre vonatkozóan tett alábbi kijelentésekkel:

1) „Szakértőink, egyrészt az idézett szakújságíró, de mások is azt mondják, hogy az őrizetbe vett rendőrtisztek, azok tulajdonképpen egyfajta technikai lebonyolítók. Ahol a döntések születtek, hogy mit hogyan ellenőrizünk az éjszakában, az egész egyszerűen nem ez a szint. Ettől persze ők még le lehettek fizetve, de kellett másoknak is a közreműködése.”

2) „A mostani adatok alapján nem csodálkoznék, ha hat-nyolc évre, vagy akár még régebbre is visszamennénk, és ezek a szálak meddig nyúlhatnak, de, hogy itt ugye egy nagyon bonyolult helyzetről van szó.”

„Ön hat-nyolc évet említett. Ebből az következik tehát, vagy következtethetünk arra, hogy itt korábbi szereplők hat-nyolc évvel ezelőtti ügyei is hozzátartoznak a most látható botrányhoz? Tehát, mélyre nyúlhatnak a szálak?”

„Több hat évvel ezelőtti ügyet is elővettünk, ugye, ezek a ...tel kapcsolatos halálesetek, vagy rendkívüli események, egyben egyébként már a ...i Rendőr-főkapitányság elrendelte a nyomozást, további három vizsgálat alatt van.”

3) „A vesztegetéssel érintett rendőrök vállalták azt, hogy a ... érdekeltségébe tartozó szórakozóhelyek mentesek lesznek a rendőri intézkedések alól, ugyanakkor az ő ellenérdekeltségébe tartozó szórakozóhelyeken, annál gyakoribbak lesznek az esetleges razziák, és egyéb rendőri intézkedések.”

4) „Az látszik, hogy ez egy nagyon jól szervezett, és konspirált elkövetés-sorozat volt a maga belső logikája, és az eredménye is éveken keresztül.”

5) „... kriminológust, és ...t, egykori ...t kértük meg arra, hogy elemezzék, miért tartott ilyen sokáig leleplezni a korrupt rendőrök, és a védelmi pénzt fizető vesztegető kapcsolatát.”

6) „... szerint annak, hogy ennyi rendőrt, ennyi időn keresztül büntetlenül vesztegethettek meg, több oka is van.”

7) „Ennyiért már minden eladó? A ... százmilliókat költött a korrupt rendőrökre.”

8) „Hét év alatt, több mint háromszázmillió forintot költött rendőri védelemre a Állítólag ez áll majd a januárban elkészülő vádiratban.”

9) „... vállalkozó jobb kezének, és bizalmi emberének minősülő ..., magas beosztású, vezető rendőrtisztekkel találkozik, és razziákat beszél meg, illetve különböző pénzüsszegek átadását, havi díj fizetést beszél meg. Megítélésünk szerint ezt egyértelműen bizonyítja a felvétel.”

10) „A frissen megalakult nemzeti védelmi szolgálat, tavaly év elején kezdett nyomozni a korrupt főrendőrök ellen.”

11) „2011 végén érkeztek az első hírek arról, hogy magas rangú rendőrök is szolgálják a ...t. Úgy tudjuk, eleinte maguk a nyomozók után nyomozók sem nagyon hitték el, hogy kiket tudott megvenni Egészen addig kétség sem fért a három rendőr tisztességéhez. Elismert szakemberként, mindhárman, mint kés a vajban, úgy haladtak felfelé a ranglétrán.”

12) „A nyomozati iratokat jól ismerő forrásunk szerint, a gyanúsítottak, csak virágnyelven beszéltek egymással. Sőt, saját kódot alkalmaztak. Ahogy a profi bűnözők, ők is több telefont használtak egyszerre. Az állandó számaikon csak megcsörgették a másikat, aki rögtön értette, hogy figyelnie kell a kifejezetten bűnös kapcsolattartásra beszerzett készüléket. Ezeket gyakran cserélték. A lehallgatásokból az is kitűnik a gyanúsítottak csak beceneveken szólították egymást. ... volt, a ... emlegették. A találkozókat is kódolva beszélték meg, az időpont alapját mindig korábban, mindig

személyesen egyeztették. Például, ha ez tizenegy óra volt, de tíz órakor akartak összefutni, akkor telefonon már csak az hangzott el, hogy mínusz egy órakor. És, hogy hol, azt is rejtjelezték. Ha azt kérdezte egyikük, hogy: - Gyúrunk? - akkor egy szintén még személyesen megbeszélte konditerem volt a helyszín. A futunk? kérdés pedig mindig a ...et, annak is ezt a parkolóját jelentette."

13) „egy másik felvételen már annál inkább tárgyalnak fizetésekről. Ez már a második felvétel. Április 27-én rögzítették, egy bevásárlóközpont parkolójában. ... itt is főszereplő. A videón az látszik, hogy kiszáll a kocsijából, kezében egy kis papírtáskával. Majd beül felperes neve szolgálati autójába. Leginkább pénzről beszélnek. Persze, virágnyelven. Az ... ugye ...t jelenti, az ... meg ...t. A felvételen az ő fizetéséről esik szó. Arról, hogy ... havi félmillió apanázsát hétszázötvenezerre emelte fel a A két ...-s vezető, a gyanú szerint ennek a többszörösét kereste. Ők alapjáraton havi ötmilliót kaptak, fejenként ...tól. De ez valamiért hétmillióra ugrott a felvétel idején. A megemelt összegről állnak vissza az eredetire, erről is egyeztetnek a szolgálati kocsiban."

14) ... televízió „...” című műsora, melyben a felperes teljes neve kiírásra került a videó vetítése során;

15) „Elkészült a ... és a korrupt főrendőrök elleni vádirat."

16) „2011 végén érkeztek az első információk arról, hogy magas rangú rendőrök is szolgálják a ...t."

17) „És ott vannak mellette azok a korrupt főrendőrök is, akik évekig védtek a ... birodalmát."

18) „Bizonyíték azonban csak arra van, hogy ... védelmi pénzt fizetett az alvilágnak, Később viszont már elég volt csak a korrupt főrendőrök zsebet teletömnie."

19) „Ez a videó már egy másik rendőr megvesztegetésénél készült. ... helyettese, ... száll be, a ...nak volt vezetője, felperes neve autójába, a papírtáskában ötszázezer forinttal."

20) „De plusz pénz járt azért is, ha ... a saját embereit akarta leellenőrizni, vagy egy folyamatban lévő nyomozásról kért információkat."

21) „Itt a felperes neve, aki világos ruhában van, ad át gyakorlatilag, hát állítólag minősített bűnügyi adatokat."

22) „Aki azt állítja, hogy a nyomozati anyagok szerint olyan is előfordult, hogy a főrendőrök kamu razziákról és nyomozásokról hamisítottak dokumentumokat, és így csaltak ki több pénzt ...tól."

23) „Rengeteg rendőr kapott tőlük fizetést, tehát, hogy el sem lehet képzelni, hogy milyen méretű volt ez a korrupció."

24) „A fiatalember ugyanis fél évvel korábban, 2011. december 3-án hunyt el. Sokáig csak úgynevezett rendkívüli haláleset miatt közigazgatási eljárás folyt, vagyis a rendőrök úgy gondolták, véletlen baleset történt. 2012. június 1-jén viszont őrizetbe vették, majd előzetes letartóztatásba helyezték a ... diszkóit irányító ... t, és három magas rangú, megvesztegetett rendőrtisztet. A botrány kibukkanása után egy héttel, már a Dunába fulladt fiatalember ügyét is elővették a nyomozók, és akkor már emberölés miatt kezdtek el vizsgálgódni."

25) „A ...nak rossz útra tért vezetője akkoriban a ...i Rendőrkapitányságon szolgált, Ő vezette a zsaroló banda elleni nyomozást, főnökével, ...vel együtt. Ma őt is azzal vádolják, hogy a ... szolgálatában állt...A zsarolók a szex-videós trükköt érdemben nem cáfolták, mégis azzal védekeztek, hogy nem törvényes a vád, mert a nyomozók csúnyán átverték őket.

Azt állítják, hogy ...ék vádalkut kínáltak nekik, ám miután kiszedték belőlük a beismerő vallomást és az információkat, mégis meggyanúsították őket"...

26) „Az ...-nek azóta megbukott főrendőrei, ha lehet így mondani, próbálták a vádalkut véghezvinni, de a vádlottak elmondása szerint ez nem igazán volt a törvényeknek megfelelő."

27) „Az én vallomásomat, már elmondtam százszor, felperes neve gépelte, csak alá kellett írjam."

28) „2011 végén érkeztek az első hírek arról a Nemzeti Védelmi Szolgálathoz, hogy magas rangú rendőrök is szolgálják a ...t. Ezután huszonnégy órában figyelték a gyanús rendőröket. ... akkor a ...t, felperes neve a ...t vezette."

29) „Ezen a találkozón a rendőrök fizetéséről esik szó. Arról, hogy ... félmillió havi apanázsát hétszázötvenezerre emelte a A két ...-s vezető pedig fejenként havi ötmilliót kapott a

szolgálataiért."

30) „Megpróbáltuk kideríteni azt is, hogy miért titkos a bűnügyek bűnügye. A Rendőrség történetének legaggasztóbb korrupciós botrányát, a ... szolgálatába szegődő parancsnokok vesztegetési ügyét zárt ajtók mögött tárgyalja a bíróság."

31) „Ezt például ismerik? ... helyettese száll be a ...nak volt vezetője, felperes neve autójába. A papírtáskában ötszázezer forint lapult."

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül valamennyi érintett műsorában törölje a felperes teljes nevének szerepeltetését, helyette a ... megjelölést alkalmazza, továbbá arra hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 3.600.000 forintot és ezen összeg után 2013. október 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján esedékes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatot, valamint 350.000 forint + 94.500 forint áfa, mindösszesen 444.500 forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 216.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

A megállapított tényállás szerint a felperessel szemben 2012. májusában büntetőeljárás indult, melynek során a felperest letartóztatták, később ellene vádat emeltek. A felperessel szemben a hivatali vesztegetés miatt indult büntetőeljárás. A felperes, aki letartóztatásáig a ...nak vezetője volt, az eljárás során konzekvensen ártatlanságát állította.

A sajtó egy része - így az alperes is - tudósított a felperessel szemben folyamatban lévő nyomozásról, melynek során a felperessel összefüggésben adatokat, eseményeket, véleményeket tett közzé, tudósítandó a folyamatban lévő büntetőeljárás aktuális állásáról.

Az elsőfokú ítélet röviden ismertette a perrel érintett műsorok tartalmát, releváns részeit.

Rögzítette, hogy a felperes mely jogszabályok alapján terjesztette elő igényét, majd azt, hogy az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, mert álláspontja az volt, hogy a PK 14. számú állásfoglalás II. pontja alá tartozó módon, azaz a valóságnak megfelelően tudósított a felperessel szemben folyamatban lévő büntetőeljárásról, mégpedig az Ügyészség, mint nyomozó hatóság részéről kapott tájékoztatásnak megfelelően. Előadta, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség hozta nyilvánosságra mindazokat az anyagokat, amelyeket műsoraiban bemutatott, felhasznált. A felperes teljes nevének közlésével kapcsolatosan utalt a Nemzeti Adatvédelmi és Információ Hatóság (NAIH) NAIH-5940-2/2012/V, továbbá a NAIH-4418-5/2012/V ügyiratszámra kiadott állásfoglalásaira, melyek szerint adatvédelmi szempontból szűk körben indokolható az, hogy a bírósági tárgyalásról a sajtó bizonyos személyes adatok közzétételével számoljon be. Álláspontja szerint a jelen per alapját képező büntetőeljárás ebbe a szűk körbe sorolható, mivel az állásfoglalások szerint a köznyugalmat nagymértékben megzavaró és emiatt jelentős közérdeklődésre számot tartó bűncselekmények miatt folyó eljárásnak minősül. Hivatkozott arra is, hogy műsoraiban egyebekben a megismert adatokból levont okszerű következtetéseket tett közzé.

Az elsőfokú bíróság a per során beszerzett bizonyítékok alapján a keresetet alaposnak találta.

Idézte a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § - 76. § rendelkezéseit, a Ptk. 78. § (1) (2) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság sajtóperekre irányadó, de a bírói gyakorlatban a személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perekben is alkalmazandó állásfoglalásokat (PK 12. és 14.számú).

Rögzítette, hogy az összesen 31 sérelmezett kijelentés 9 műsorszámában hangzott el. Valamennyi műsorszám különálló egységet képez és szerkezetileg mindegyik ugyanazt a büntetőügyet, illetve

más büntetőügy kapcsán is ugyanazt a valóban közérdeklődésre számot tartó aktuális társadalmi kérdést mutatja be, miszerint magas beosztású rendőrök korruptak-e, érintettek-e az alvilág általi vesztegetésekben.

Megállapította, hogy a műsorok - még ha külön időpontokban, hosszabb időintervallumon belül jelentek is meg - egymással kapcsolatban állnak, mely kapcsolatot a téma azonossága teremti meg. Ebből viszont az is következik, hogy a műsorokban a felperes akkor is azonosíthatóvá vált, ha az adott műsorban teljes vagy rövidített nevét nem közölték, képmását kitakarták. A bűnügyben érintett személyeket (így a felperest is) a műsorokban elhangzott az „őrizetbe vett rendőrtisztek”, „korrupt rendőrök” „vesztegetési botrány” stb. kifejezésekből az átlagos néző egyértelműen azonosítani tudta. A nézők minden olyan kijelentést, amely általánosságban a rendőri elkövetőkre vonatkozott a felperesre is vonatkoztattak. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperest nem átlagos testalkata miatt akkor is konkrétan azonosítani lehetett a felvételeken, ha arcát ki is takarták.

Az elsőfokú bíróság a sérelmezett műsorok narrációját, képernyőn megjelenő nyomtatott szövegeit, és a filmként megjelenített, Ügyészségtől származó videofelvételeket vagy más képanyagokat egységgként vizsgálta, mert a tévé néző számára ezek komplex módon felfogott, egységes információt jelentettek.

Kitért az elsőfokú ítélet arra, hogy a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 13. §-a a sajtó számára követelményként fogalmazza meg, hogy a közérdeklődésre számot tartót eseményekről a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét szem előtt tartva nyújtson információt. A perbeli műsorok ennek az előírásnak nem feleltek meg, mert kivétel nélkül az Ügyészség által közöltek mentén, a felperes bűnösségéről győzte meg a nézőket. Nem osztotta az alperes álláspontját abban a vonatkozásban, hogy minden egyes műsorból kiderült, hogy a büntetőeljárás éppen milyen szakaszban áll. Noha a műsorok 2012. június 17-től 2015. január 19-ig terjedő időintervallumot fognak át több, műsor ugyanazon korábról rendelkezésre álló ügyészségi videót, annak egyes részleteit, ... a ... egyik főszerkesztőjének videó felvételét, abban szereplő nyomozati iratokat mutatott be. Egyik műsor sem helyezett hangsúlyt arra, hogy kiegyensúlyozottan és az ügy állását követve időszerűen bemutassa a felperes büntetőeljárás során konzekvensen hangoztatott álláspontját, miszerint ártatlan az ellene emelt vádakban. A műsorok folyamatosan a régi videót, ügyészi álláspontot láttatták, aktuális újdonságot nem, vagy csak egyoldalúan mutattak be.

Másfelől nem hangzott el kellő részletességgel az sem, hogy a felperes saját ártatlanságát mivel támasztja alá, mivel kívánja hangsúlyozni. Ennek kiderítése a kiegyensúlyozottan tájékoztató médium mindenkor kötelezettsége, akár úgy is, hogy jelzi: a felperes vagy védője nem kívánt nyilatkozni, vagy nem sikerült megkeresniük. Ám ilyen megjegyzések sem utaltak arra, hogy az alperes akár csak megkísérelte volna a felperesi álláspont felderítését és közlését. Ugyanakkor az alperes az Ügyészségi közléseket narrációval, saját következtetéseivel egészítette ki, melyek minden esetben a felperesre hátrányosak voltak. Az általa megszólaltatott szakértők is tényként kezelték a felperes bűnösségét.

Rögzítette, hogy a PK 14. számú állásfoglalás szerint a büntetőeljárásról szóló hatósági tájékoztatások közreadása esetén a sajtószervet bizonyítási kötelezettség nem terheli a tények vonatkozásában, azonban a perrel érintett esetekben az alperes nem szorítkozott az ügyészségi tájékoztatás egyszerű közreadására, hanem ahhoz kommentárokat fűzött, képanyagot kapcsolt a műsor egészén belül, további, nem az Ügyészségtől származó műsorrészeket alkalmazott. Minthogy a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően a műsor egészét kell vizsgálni, az elsőfokú bíróság valamennyi esetben arra az álláspontra jutott, hogy az alperesi közlések túlmutattak az ügyészségi sajtótájékoztató valósághű, pontos bemutatásán.

A vélemények, következtetések, amiket az alperes közreadott az elsőfokú bíróság szerint nem lehettek okszerűek, mert kizárólag a büntető ügyben vádlóként megjelenő Ügyészségi közlésekre alapította azokat. Ezen túlmenően nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az Ügyészség a nyomozás befejezése előtt hozott nyilvánosságra a felperes és rendőrtársai bűnösségére utaló bizonyítékokat, ami kifejezetten szokatlan eljárás.

A keresetlevélben megjelölt egyes közléseket az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint értékelte:

ad 1

Az alperes tényként állította, hogy az őrizetbe vett rendőrtisztek, így a felperes is technikai lebonyolítói egy bűncselekménynek. Tényként állította azt is, hogy a felperes le lett fizetve, tehát megvesztegették, ami súlyosan sérti becsületét, és jó hírnevét is.

ad 2

Tényállítást testesít meg arra nézvést, hogy hat-nyolc évre vagy akár még régebbre visszamenően a büntetőeljárás szereplőinek, így a felperesnek is „ügyei” voltak, mely ügyek közül a ...tel kapcsolatos haláleseteket, azaz bűnügyeket nevesít

ad 3 ad 4 ad 5 ad 6

Ezekben az esetekben a szóvivő magyarázza a felperessel szembeni vád tartalmát oly módon, hogy a megvádolt személyek, így a felperes is egy jól szervezett, konspirált elkövetés sorozatban vettek részt, mely közlésekkel szemben a felperesi álláspont nem jelenik meg, így az befejezett tényként jelenik meg a nézők előtt, ami a felperest bűnösnek láttatja.

ad 7

Az alperes azt állítja, hogy a büntető ügy első számú vádlottja (...) százmilliókat költött a korrupst rendőrökre, akikről a néző azért tudhatja, hogy többek között a felperesről van szó, mert eközben a szöveg közben az alperes bemutatja az Ügyészség által kiadott videó és hangfelvétel egy részét, melyen a felperes szerepel, illetve a felperesről szól.

Ad 8

Ugyancsak tényként közli az alperes, hogy mennyit költött ... „rendőri védelemre”, azzal ugyan, hogy még vádirat sincs, mégis tényként foglal ebben a kérdésben állást, ami jogsértő a felperesre nézve, aki a „rendőri védelem”-ben tevőlegesen közreműködő személyként jelenik meg.

ad 9

Az alperes véleménye a sajtószóvivőhöz kapcsolódva annak látszatát kelti, hogy a véleménye kétségtelen.

ad 10

A narrátor ... előadásához olyan mondatot fűz, melyben a felperest és vádlott társait korrupst főrendőrökként nevezi meg, azaz tényként állítja ezen minőségüket.

Ad 11

A forrás feltüntetése bizonytalan, mi származik az ügyészségtől és mi az alperestől, de a néző egységesen hitelesnek tekint minden információt.

ad 12

Bár az alperes a nyomozati iratokra utal vissza, azonban maga sem állítja, hogy azokról hivatalos ügyészségi tájékoztatást adna közre. Ennek megfelelően ezen kijelentése az adott műsoron belüli 7-11 pontban írt kijelentésekkel együtt kifejezetten sérti a felperes becsületét és jó hírnevét. Itt ugyanis konkrétan elmagyarázza egy súlyos bűncselekmény elkövetésének módozatát az alperes. Ezt az elkövetést pedig egyértelműen a felperes személyéhez köti az átlagosnak tekinthető néző.

ad 13

A 2013. december 9-i „...” című műsorban a narrátor ugyancsak a videóhoz fűzi megjegyzéseit teljes névvel említve a felperest. Személyéhez havi 5 millió forint megvesztegetési pénzt társít. A képi megjelenítés a felperest bilincsből ábrázolja megerősítve bűnösségének látszatát.

Ad 14

A felperes teljes nevének megjelenítése történik meg a műsorban azon ügyészégi videó bejátszása közben, amivel az ügyészség a vele szembeni vád alaposságának látszatát igyekszik keltetni.

Ad 15

Az elkészült vádiratról úgy tudósít az alperes, hogy tényként közli korrupst főrendőrökre vonatkozik, így a felperesről is tényként állítja, hogy bűnös.

ad. 16.

A szöveggörnyezetből az tűnik ki valós tény, hogy magas rangú rendőrök (köztük a felperes is) szolgálják a ...t.

ad. 17.

Tényként fogalmazza meg az alperes, hogy a korrupst főrendőrök évekig védték a ... birodalmát.

Ad 18

Ebben az esetben nem hivatalos forrásból, hanem ... rendelkezésére álló ismeretlen forrásból származó dokumentumokról, az abban szereplő dolgokról számol be az alperesi műsor. ... a sajtószervek egyikének képviselője, így a PK 14. számú állásfoglalás II. pontjában foglalt kivételbe (hatóság) nem tartozó személy, így az általa közrebocsátott és az alperes által egyidejűleg bemutatott bizonyítékok, valamint a 18. és 19., majd pedig a 20., 21., és 22., végül pedig 23. sorszám alatti kijelentések a tényállítások valóságának bizonyítását követelték volna meg az alperes részéről, melynek nem tett eleget.

ad. 24.

Egy korábbi emberöléses ügyet elevenít fel ez a műsor, ami a ...en történt, direkt összefüggést teremtve ezen eset és a felperes vesztegetési ügye között, ami jogsértő. Ezen műsor idején a közvélemény már tisztában van azzal, kik az ügyben érintett magas rangú rendőrök.

ad. 25., 26., 27.

Ebben az adásban (2014. szeptember 29-i ...) egy 2007-ben elkövetett zsarolási ügyet elevenít fel, figyelemmel az ítélethozatal apropójára. Ebben az ügyben a felperes vezette a nyomozást, nyilatkozik is képpel, hanggal, névvel ezen ügyet érintően. Őt alperes úgy említi, mint az ...nak „rossz útra tért” vezetőjét. A tárgyalásról azt emelik ki, hogy mit állított a vádlott és ügyvédje a felperes terhére a vádalku elmaradásával kapcsolatosan, ami indokolatlan ezért jóhírnevét sértő.

ad. 28. és 29.

2014. november 24-i adócsalási ügyével kapcsolatosan a bírói szak megkezdéséről tudósít. Ezzel együtt a felperest is érintő ügyről is beszámol ismételt közölve, hogy magas rangú rendőrök is érintettek az ügyben, név szerint említi őt, téves pozíció megjelöléssel. Ismét bemutatásra kerül a videó közölve, hogy a két ...-s vezető 5 milliót kapott a szolgálataiért. Befejezett tényként beszél a bűnösségükről, ami sérti a felperes jóhírnevét, becsületét.

ad.30.

2015. január 19-i ... a zárt tárgyalás tartásának helyességét, indokoltságát feszegeti, ismét bemutatva az ügyészégi videót, állítva, hogy a felperes is a ... szolgálatában állt.

ad.31.

Kijelentésként hangzik el, hogy a felperes kocsijába száll be az egyik vádlott, hozzáfűzve, hogy 500.000 forint van a papírzacskóban, ez azonban eddig nem bizonyított tény, és azt sem tudni a felperes ül-e az autóban egyedül.

Összességében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett közlések mindegyike alkalmas volt arra, hogy a felperes becsületét, hivatásbeli és emberi tisztességét, jóhírnevét sértsék, figyelemmel a teljes szöveggörnyezetre. Értékelte a felperes korábbi beosztását, hogy a köztudatban emiatt a társadalom védelmét szolgáló magas beosztású személy volt, ehhez képest állítják az alperesi műsorok, hogy egy súlyos korrupciós bűncselekmény elkövetője.

Alaposnak ítélte a felperes igényét a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kérelem

vonatkozásában, ezért kötelezte az alperest, hogy a sérelmezett műsoraiban a felperes nevét ...ként jelölje.

A műsoronkénti 400.000 forintos nem vagyoni kártérítési igényt is megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság. Ennek során mérlegelte, hogy a felperes által követelt nem vagyoni jellegű kártérítés arányos-e a jogsértéssel keletkezett kár nagyságrendjéhez viszonyítottan, illetve alkalmas-e a felperest ért joghátrány enyhítésére. Kiemelte, hogy a felperes személyének hátrányos bemutatása kifejezetten jelentős hátrányt okozott a felperesnek, hiszen az országos nyilvánosság előtt tette őt ismertté, személye nemcsak az őt személyesen ismerő rokoni, baráti és kollegiális környezetben volt azonosítható, mint súlyos bűncselekményt elkövetett személy, hanem azok számára is, akik a felperest személyesen korábban nem ismerték. Külseje, arca, hangja országosan ismertté vált, ahogyan a személyéhez társított rendkívül súlyos bűncselekmény is. Így az őt ért hátrány kifejezetten nagy.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérve. Hivatkozott arra, hogy az alperesi műsorszámok egytől-egyig a felperes ellen folyamatban lévő büntetőeljárás nyomozását végző ügyészség által összegyűjtött bizonyítékokon, valamint az ügyészség által adott tájékoztatáson alapultak, ezért a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalásának védelme alatt állnak, bizonyításra nem szorulnak. Az ebből levont tartalmi következtetéseket pedig felperesnek azért kell tűrnie, mert közéleti szereplőnek minősül, a vele kapcsolatos büntetőeljárás pedig kétséget kizáró módon közügy. Hangsúlyozta, hogy alperesi műsorszámokban a felperes védelmét ellátó ügyvéd is megszólalt, aki kifejtette a védelem álláspontját az ügyről.

Állította, hogy a kifogásolt műsorszámok mindegyike valóban közérdeklődésre számot tartó eseményeket rögzít, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 13. §-a kifejezetten a sajtó kötelezettségévé teszi a közérdeklődésre számot tartó eseményekről szóló tájékoztatást. A felperes közszereplői mivolta megállapítható, és a kifogásolt tartalmak nyilatkozatok, vélemények, levont következtetések voltak.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a kiegyensúlyozott tájékoztatás hiányára vonatkozó érvelésével. Idézte az Smtv. 13. §-át és a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 181. § (1), (2) bekezdéseit, melyek alapján a személyiségi jog megsértésének megállapítása miatt indított polgári perben eljáró Törvényszék a perben nem vizsgálhatja az Smtv. és az Mttv. kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek sérelmét. Erre határozatában legfeljebb abban az esetben hivatkozhatna, amennyiben a lineáris médiaszolgáltatót e rendelkezések megsértése miatt az Mttv. 181. §-ban meghatározott eljárás során marasztalták volna. Ilyen marasztalásra alperessel szemben azonban soha nem került sor.

Sérelmezte a bíróság kioktatásának hiányát a bizonyításra szoruló tények vonatkozásában azzal azonban, hogy emiatt önmagában nem indokolt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése.

Hangsúlyozta, hogy az alperes az ügy állását követve időszerűen bemutatta felperesnek a büntetőeljárás során konzekvensen hangoztatott álláspontját, amely szerint felperes ártatlan az ellene emelt vádakra, ezt azonban az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalakor teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

Hivatkozott a mindenki számára nyilvánosan elérhető azon végzésre, amellyel minden vádlott esetében lakhelyelhagyási tilalmat rendelt el a bíróság. Ezen végzésben a Fővárosi Törvényszék tételesen felsorolja milyen bűncselekményekkel gyanúsítja a vádhatóság a felperest, aminél többet az alperes sem állított. Az ügyről kialakított és a nézők felé közvetített véleménye, értékítélete a rendelkezésre álló adatokon nyugvó megalapozott közlés volt, sohasem állította befejezett tényként a felperes bűnösségét.

A felperes nevének közlésével kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy e körben a felperes konkrét

jogszabályhelyet nem jelölt meg. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) korábban már megjelölt állásfoglalásai szerint, adatvédelmi szempontból csak szűk körben indokolható az, hogy a bírósági tárgyalásról a sajtó bizonyos személyes adatok, így teljes nevének közzétételével számoljon be. Ilyen esetek lehetnek például a köznyugalmat nagymértékben megzavaró és emiatt jelentős közérdeklőségre számot tartó bűncselekmények miatt folyó eljárások. Hivatkozott hasonló tárgyban született másodfokú döntésre is. Csatolta a Legfőbb Ügyészség 2016. április 25-én kelt nyilatkozatát, ami szerint az alperesi műsorokban olyan körülményt, ami a tájékoztatást szakszerűtlenné tenné, nem találtak.

Kiemelte, hogy a felperest is érintő ügyről valamennyi hazai sajtóorgánus nagy terjedelemben számolt be hosszú időn keresztül. Álláspontja szerint az alperesi műsorszolgáltató a médiapiacra kisebb szerepet tölt be, ezért a műsoraiban elhangzottak kevésbé hangsúlyosak, a felperes megítélését ezért nem is befolyásolhatta jelentősen.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helyben hagyását kérte alapvetően az elsőfokú eljárásban kifejtett érvelése mentén. Hivatkozott arra is, hogy több olyan közlés is elhangzott a műsorokban, amelyek tényszerűen nem fedik a valóságot. A virágnyelv használata a vádlottak között nem szerepel a vádiratban, és a nyomozati anyagban sem. Hangsúlyozta, hogy kifejezetten csak a valótlan állításokat sérelmezte, véleménynyilvánító jellegű közléseket azonban egyetlen esetben sem.

A fellebbezés nagyobb részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla túlnyomórészt nem értett egyet az elsőfokú bíróság állásfoglalásával, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást teljes körűen feltárta, perben alkalmazandó jogszabályokat helyesen idézte, azokat a másodfokú bíróság nem ismétli meg.

Kiindulási pontként kezelte a Fővárosi Ítéltábla a bírósági gyakorlat és a NAIH-5940-2/2012/V. és a NAIH-4418-5/2012/V. állásfoglalásai alapján azt, hogy az érintett büntetőügy és abban a felperes nyomozó- és vádhatóság szerinti szerepe olyan kiemelkedő jellegű, hogy fokozott érdek fűződik ahhoz, hogy arról a társadalom a sajtó útján is megfelelő ismereteket szerezzen, mivel az alapul szolgáló cselekmények a társadalom jogszerű és békés működése ellen hatnak. A jelentős súlyú bűncselekmények elkövetése és az azokkal szembeni hatósági fellépés mindenképpen közérdeklődésre tarthat számot és ezekben az esetekben a sajtószabadság érvényesülésének teret kell biztosítani. A kiemelt súlyú bűncselekményekkel kapcsolatos eseményekről a sajtó beszámolhat és ennek során az érintett nevét és egyes esetekben képmását is, a személyiségi jogok megsértésének következményei nélkül feltüntetheti, megjelenítheti.

Mivel a felperes több közlést a „korrupt” jelző alkalmazása miatt is kifogásolt, a PK 14. számú állásfoglalás iránymutatásai alapján az is külön értékelés tárgyát képezte, hogy a felperessel szemben milyen tartalmú gyanúsítást közöltek, illetve a benyújtott vádirat milyen cselekményeket rótt a felperes terhére, és ezek mennyiben azonosíthatók a köznyelv által korrupciós cselekménynek tartott cselekményekkel.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon vizsgálati módszerével, hogy a perben sérelmezett közléseket az egyes műsorok belső összefüggései szerint, egyenként kellett értékelni azzal azonban, hogy figyelembe kellett venni azt is, hogy az egyes műsorok egymásra épültek, a későbbi adásokban többször korábban már ismertté vált bejátszásokat használtak fel, fűzték azokhoz

kommentárokat, szóltattak meg szakértőket. Ez utóbbi tény és az, hogy a felperes egy több éven át tartó időszakban különböző ismeretanyag alapján készült műsorokkal kapcsolatos kifogásait egy eljárásban érvényesítette torzíthatta az egyes közlésekkel kapcsolatosan tehető megállapításokat.

Ugyanakkor nem értett egyet az alperes azon kifogásával, hogy az alperesi műsor kisebb nézettsége az esetleges jogsértés súlyát csökkentené. A személyiségi jog sérelme, annak nagyságrendje elsősorban nem függ attól hányan értesülnek arról. Ennek legfeljebb a jogkövetkezmények tekintetében van jelentősége. Ezen túlmenően a „...” című műsor az egyes bűnügyekről való tájékoztató műsorok közül kiemelkedő jelentőségű, az jelenleg is mértékadónak számít. Ez a műsor számol be legrészletesebben a közvélemény érdeklődésére számot tartó bűnügyekről, ezért a közszolgálati média esetében esetleg mérhető nézőszám-csökkenés ezen műsor esetében eltérő hatású.

Mindezen körülményekre tekintettel kellett azt megítélni, hogy az egyes műsorok sugárzásának idején milyen valós információk álltak rendelkezésre, azokról az alperes a valóságnak megfelelően számolt-e be. Egyetértett a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú bíróság által tett megállapítással, hogy a PK 14. számú állásfoglalásban a bizonyítással kapcsolatosan felállított kötelezettségrendszer nem lehet mechanikusan alkalmazni. A médiatartalom-szolgáltatónak mérlegelnie kell, hogy a közlendő információ milyen viszonyban áll a bűnüldöző szervek által nyilvánosságra hozott adatokkal, már ismertté vált körülményekkel anélkül, hogy ez az összevetés a tételes bizonyítás követelményét támasztaná vele szemben.

A másodfokú bíróság - szemben az elsőfokú ítélettel - a perben sérelmezett kilenc műsor közül egy műsor kivételével valamennyi esetében az állásfoglalás követelményeinek megfelelő közlést állapított meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a perbeli műsorokban az alperes a közönséget egyoldalúan tájékoztatta, azokból ne derült volna ki egyértelműen a védelem álláspontja. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy az Mttv. és az Smtv. hivatkozott rendelkezései szerint a kiegyensúlyozott tájékoztatás megsértése tárgyában a hatósági döntés meghozatalára nem a bíróság, hanem a közigazgatási szerv jogosult. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes által egyéni sérelemként megjelölt ezen körülményt a polgári bíróság ne vizsgálhatná, mert a kiegyensúlyozatlanság esetleg olyan torzulásokhoz is vezethet, ami megfeleltethető a felperes által is kifogásolt jóhírnév sértés törvényi tényállásának is [Ptk. 78. § (2) bekezdése].

Az alábbiakban részletezettek szerint az alperes következetesen teret engedett a védelmet ellátó ügyvédek részére álláspontjuk kifejtésére, a nyomozással szembeni kritikai észrevételeiket is közölte. Több esetben maga az alperes is kérdésesnek ítélte egyes nyomozati cselekményeket. Külön kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a bűnügyekről való tájékoztatás esetében jellegénél fogva nem lehet teljes fegyveregyenlőséget teremteni a nyomozóhatóság (vádhatóság), a büntetőeljárásban érintett és a sajtó között. A nyomozás során ugyanis egyrészt a nyomozóhatóság az iratismertetésig sokkal több információval rendelkezik az ügyet érintően, mint a gyanúsítottak, másrészt önmagában egy jelentős súlyú cselekmény elkövetésével összefüggésbe hozatal eleve jelentős befolyásoló erő a kívüllág számára. Az érintettek többnyire ártatlanságukat hangoztathatják, és egyes körülményekre, bizonyítékokra reagálhatnak. A közvélemény szemében ugyanakkor ez nem feltétlen tud olyan hatást kiváltani, mint a nyomozati szervek azon közlései, amelyekkel magát az adott cselekményt közlik, felsorakoztatják megismerhető bizonyítékaikat. A perbeli műsorok ennek ellenére minden esetben, amikor új bizonyíték, adat, információ felmerült megszólaltatták az érintett személy védelmét ellátó ügyvédet. Ennél többet a másodfokú bíróság megítélése szerint az sem jelentett volna, ha a felperes személyesen, részletesen nyilatkozik és az sem, ha minden egyes műsorban elismétlik ezt. Minderre tekintettel a műsorokat egységesen értékelve az állapítható meg, hogy a

felperesi álláspont kellő hangsúlyt kapva jelent meg még akkor is, ha egyes műsorokban erre nem konkrétan került sor. A perrel érintett műsorokat sem együttesen sem külön értékelve nem érhető tetten olyan koncepció, ami a felperest elítélt bűnősként igyekezne bemutatni.

1. A 2012. június 17-én sugárzott „...” című televíziós műsor idején (ad.1.-ad.2.) a perbeli bűncselekményekkel kapcsolatos letartóztatások már országos sajtónyilvánosságot kaptak, több rendőrségi, ügyészségi tájékoztatás is elhangzott azzal kapcsolatosan. A műsorban nyilatkozik ... az Országos Rendőr-főkapitányság szóvivőjeként, felvételeket mutatnak be a letartóztatott személyekről arcuk kitakarásával, nevük közlésére nem került sor, a rendőr gyanúsítottak esetében beosztásukról azonban tájékoztatás hangzik el. A műsorvezetőben felmerül a kérdés, hogy a letartóztatottak főnökeinek is tudnia kellett valamit. (1. pont) Ezt követően egy újságíró elemzi az eseményeket, majd ... az I. rendű vádlott ügyvédje mondja el véleményét. Ezt követően szóba kerülnek azok a lezárt ügyek, amelyek valamilyen kapcsolatba hozhatók voltak a ...tel abban a relációban, hogy a nyomozás eredménytelenségével összefüggésbe hozható-e a vesztegetési ügy. (2. pont) A témában nyilatkozó szakértő kifejezetten károsnak tartja az ehhez hasonló feltételezéseket, a hangulatkeltést.

A felperes által az 1. pontban kifogásolt közlés egyértelműen véleménynek minősül, mind nyelvtanilag, mind a teljes szövegösszefüggést tekintve. A 2. pontban pusztán feltételezéseket járnak körül, kifejezetten azzal a végkicsengéssel, hogy azok alaptalanok.

2. Az első, az ún. ...-üggyel foglalkozó, 2012. június 25-én sugárzott „...” című műsorban (ad.3.-ad.6.) a perrel érintett bűnügy egyik leghangsúlyosabb eseményét, a gyanúsítottak letartóztatását és előzetes letartóztatásba helyezését tárta a nyilvánosság elé - több más sajtóorgániummal lényegében azonos időszakban - az alperes. A műsorban az I. rendű vádlott korábbi életét mutatja be, majd a letartóztatások tényének közlése után nyilatkozik a Központi Nyomozó Főügyészség szóvivője. A keresetlevél 3. és 4. pontjában sérelmezett közlések az ő szavai, amelyek valóságtartalmát az alperes a PK 14. számú állásfoglalás alapján nem volt köteles bizonyítani, még akkor sem, ha utóbb a vádiratban esetleg más szerepel. Ezt követően a letartóztatással érintett egyik rendőr ... ügyvédje nyilatkozik a gyanúsítás megalapozatlanságát részletezve. A műsor egy újbudai szórakozóhely kapcsán egyébként értetlenségének ad hangot, mert logikailag abban az ügyben a gyanúsítással érintett rendőrök nem tudták volna befolyásukat latba vetni. Ezt követően a ...tel kapcsolatosan, az ott üzemeltetett vendéglátóhelyekre vonatkozó szóbeszédet ismertetnek, majd az I. rendű vádlott ügyvédje nyilatkozik.

Az 5. pontban a felperes a narrációt sérelmezte, amely a szakértőkhöz intézendő kérdésfelvetést tartalmazta. Kétségtelen, hogy nyelvtanilag a kérdés egy állítást takar korrupt rendőrökről, azonban a teljes műsort értékelve az nem tekinthető azon állításnak, hogy a felperes elkövette volna a terhére rótt cselekményt. A 6. pontban a megkérdezett kriminológus azon véleményét fejt ki, hogy több oka is lehetett, hogy ennyi rendőrt hosszabb időn keresztül büntetlenül megvesztegethettek. Ez azonban ugyancsak nem tekinthető tényállításnak, hiszen egy fikcióról szól a beszélgetés, a műsor nézői tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy az ügy állása szerint még csak a bizonyítékok összegyűjtése folyik, sok a tisztázatlan körülmény. Az alperesi sajtószerv nem zárható el attól, hogy éppen aktuális ismeretei alapján „szakértőket” kérdezzen meg, benne felmerülő kérdéseket fogalmazzon meg, próbáljon meg tisztázni, még ha azok szakmaiatlanok, vagy tévesek is.

3. A „...” című műsor ezt követően több mint egy év elteltével, 2013. december 9-én foglalkozott ismételten a felperest is érintő bűnüggyel annak apropóján, hogy az ügyészség a készülő vádiratban szereplő vádak alapján alátámasztó, titkos bizonyítékgyűjtés során készült felvételeket bocsátott a sajtó rendelkezésére. (ad.7.-ad.13.)

A 7. és 8. pontokban sérelmezetteket egy átlagnéző semmilyen körülmények között nem tekinti

tényállításként. A műsor felvezetőjében elhangzó kérdést követő közlés az azt követő mondattal együtt értelmezve feltételezésnek, meg nem erősített hallomásnak értelmezhető. Az arról szól, hogy a készülő vádiratban állítólag majd szerepel, miszerint hány száz milliót költött ... a korrupt rendőrökre. Miután a megvesztegetés ténye is csupán feltételezés, ezért a korrupt rendőrök kifejezés sem tényállítás, ezért a felperesre nem sértő.

Ezt követően a nyilvánossá tett felvételeket értelmezi a narrátor a felperes által a 9. pontban sérelmezettek szerint azzal, hogy ezeket a következtetéseket a műsor készítői szerint a felvételeken látottak egyértelműen megerősítik. Ebben a szövegkörnyezetben kétség nélkül megállapíthatóan véleménynyilvánítás történik az alperes részéről, amit a felperes még akkor sem sérelmezhet, ha a következtetés esetleg nem helyt álló, mert pl. a felvételek nem bizonyítanak semmit, vagy bizonyítékként sem használhatók.

A későbbiekben a nyomozás menetét ismerteti az alperes, melynek során ismét korrupt főrendőrök elleni nyomozásról szól (10. pont), arról, hogy mikor érkeztek hírek arról, hogy magas rangú rendőrök is szolgálják a ...t, és a nyomozók se hitték el kiket tudott megvenni (11. pont), valamint a tapasztalt rendőrtisztek elleni nyomozás milyen nehézségeket vetett fel. Ezek a közlések egyértelműen az ügy állását ismertető közlések, a kétségtelenül az Ügyészségtől származó felvételek alapján megfogalmazott alperesi álláspontot jelentik. Miután azonban a ténybeli körülmények külön bizonyításra a korábban már kifejtettek szerint nem szorulnak, személyiségi jogsértést az alperesi minősítés, értékelés nem okoz. A 12. és 13. pontokban sérelmezettek a videofelvételeken látható, hallható, a kívülálló számára nehezen értelmezhető beszélgetés részletek alapján az alperes értelmezését tartalmazzák. Szerinte virágnyelven értekeznek, a nagyobb biztonság érdekében a néven nevezett, illetve egyértelműen beazonosítható résztvevők. Ezt követően nyilatkozik egy másik gyanúsított rendőr védője kifejtve, hogy szerinte a felvételek manipuláltak, a védelem azt még nem is ismeri, ezért tisztességtelen az ügyészség eljárása, mert ezzel elbizonytalanítja azokat is, akik hisznek a gyanúsítottak ártatlanságában. A következő videóbemutató kifejezetten a felperessel kapcsolatos, akinek a neve is elhangzik, majd az ügyvédje nyilatkozik, aki szerint pénzen kívül bármi lehetett a zacskóban, amit a kocsijában hagyott a tanú. Elmondja, hogy a felperes ártatlan, a felvétel nem jelent semmit.

A műsor egészét figyelembe véve nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes tájékoztatása egyoldalú volt, kifejezetten és csak az ügyészség álláspontját ismertette, hiszen a műsorban bemutatott videofelvételekkel érintett minden gyanúsított védője kifejtette álláspontját. Nem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a kép, hang, kommentár egysége figyelembe véve a védői álláspont megjelenítését, olyan hangsúlybeli eltolódáshoz vezetett, ami a jóhírnév vagy becsület megsértésére vezetett.

4. 2013. december 9-én a „...” című műsor is (... televízió) foglalkozott a bűnüggyel, ahol a nyomozóhatóság képviselőjével beszélget a műsorvezető a videó felvételek nyilvánosságra hozatalának okairól. Ennek során nem vitatja, hogy vágott felvételekről van szó, annak csak a lényegi részeit tették közzé azért mert már régen adtak tájékoztatást az ügy állásáról és ezek a felvételek a nyomozás érdekeit már nem veszélyeztetik. Ennek során mutatják be a felperest érintő videót annak feliratozása során a felperes teljes nevét kiírva. A felperes teljes nevének feltüntetését lényegében valamennyi adásban sérelmezte, a „...” című műsort pusztán csak emiatt, azzal, hogy e körben megállapítás iránti konkrét kereseti kérelmet nem terjesztett elő, azt a becsülete, emberi méltósága megsértése körében kérte értékelni. Az nem volt vitás a perben, hogy a felperest is érintő büntetőeljárás kiemelkedő tárgyi súlyú, azt a közvélemény fokozott figyelemmel kíséri, mert az abban vádlottként érintett személyek egy része a bűnüldöző szerveknél korábban magas beosztást töltött be. A velük szemben ezen tisztségükkel összefüggésben felmerült vesztegetési gyanú olyan a közbizalmat érintő kérdés, amely miatt indokolt az érintett személyiségi jogának részleges háttérbe szorítása, még akkor is ha egyébként nem tekinthető közszereplőnek. Mindezek miatt a másodfokú

bíróság, egyetértve az alperes által hivatkozott NAIH határozatokban, illetve több jogerős bírósági döntésben foglaltakkal, a felperes teljes nevének feltüntetését önmagában nem ítélte jogsértőnek, az a perbeli esetben az Alkotmányossági követelményeknek megfelelt. Erre tekintettel elutasította a felperes keresetét teljes nevének törlésére vonatkozóan. Ettől függetlenül a büntetőeljárás jogerős befejezését követően, amennyiben abban a felperesre nézve pozitív döntés születik egyéb jogérvényesítés elől nincs elzárva.

5. A 2013. szeptember 1-jén a „...” című műsor (ad.15-ad.23.) - kilenc hónappal a korábbi műsort követően - a vádirat elkészülte miatt tájékoztatott ismételt az ügy állásáról, azt a ... és a korrupt főrendőrök (15. pont) elleni vádiratnak nevezve. Ennek során az előzményeket felelevenítve közli, hogy mikor érkeztek az első információk arról, hogy magas rangú rendőrök szolgálják a ...t (16. pont), többször korrupt főrendőrök megnevezést használva, (17. és 18. pont) majd ismételt bemutatásra kerül a felperessel kapcsolatos videó felvétel nevének teljes feltüntetésével azzal, hogy a papírzacskóban, amit a kocsiban hagy a tanú, ötszázezer forint van. (19. pont) Ebben a szöveggörnyezetben a korrupt főrendőr kifejezés egyértelműen véleménynyilvánítás, amit a felperes nem kifogásolhat akkor, amikor a műsor ismerteti a vádiratot, ami szerint „hivatalos személyek összesen hozzávetőlegesen 240.000.000 forintot kaptak ...tól...” Ebben a relációban nincs annak jelentősége, hogy az eljárás során bebizonyosodik-e, hogy a papírzacskóban mi volt, az ügy aktuális állása szempontjából a lényegi és a hiteles forrásból származó információ az, hogy milyen összegű vesztegetési pénz merült fel a vádiratban. Ugyanezen okból nem tekinthető jogsértőnek annak közlése sem, hogy konkrétan milyen más „szolgáltatásokért” fizetett ... a vádirat szerint.

A 21-22. pontokban sérelmezett közlések forrásukban világosan elkülönülnek a korábbiaktól. Azok a ... portál újságírójától származnak. Azokat az alperesi műsor, mint az ügyet jól ismerő, azt végig kísérő személytől származóként mutatja be. Helyesen állapította meg e körben az elsőfokú bíróság, hogy ezen közlések esetében a PK 14. számú állásfoglalás szerint a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte. E körben maga a nyilatkozó, de védekezésében maga az alperes is a nyomozati anyagokra hivatkozott. E körben értékelte a másodfokú bíróság a nyilvánosságra került és az I. rendű vádlott vallomását tartalmazó jegyzőkönyvet, továbbá a 2013. november 24-én kelt és a felperes, valamint a többi rendőr vádlott házi őrizetét megszüntető, velük szemben lakhelyelhagyási tilalmat elrendelő .../2013/4. sorszámú végzésben foglaltakat. Ez utóbbi szerint az ekkor rendelkezésre álló bizonyítékok szerint ... hivatali helyzetükkel visszaélésért cserébe 321.350.000 forint jogtalan előnyt juttatott többek között a felperesnek, mely összegből közvetítője egy részt megtartott. Többek között a felperes is bűnügyi adatokat tett hozzáférhetővé a vállalkozó számára. Mindezek miatt bünszervezetben, folytatólagosan és üzletszerűen, vezető beosztású hivatalos személy által részben hivatali helyzetével visszaélve, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetével, valamint személyes adattal visszaélés büntette, valamint felbujtóként hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetével volt alaposan gyanúsítható. Mindezek alapján nem híresztelte valótlanul az alperes, hogy állítólag az éppen látható felvételen a felperes minősített bűnügyi adatokat ad át, vagy hogy kamu razziákról hamisított papírokkal csaltak ki pénzt, mindössze köznapin nyelven adta elő azt, ami a rendelkezésre álló nyomozati iratokból tudható.

Az pedig, hogy rengeteg rendőr kapott ...éktől fizetést és hogy elképzelni sem lehet a korrupció nagyságrendjét (ad.23.) egyértelműen a fenti adatokból okszerűen formálható vélemény, ami nem jogsértő.

6. A 2014. szeptember 8.-án sugárzott „...” című műsor egy a ...tel összefüggésbe hozható, lezárt bűncselekmény miatti nyomozást részletez, azt vizsgálva miért nem vezetett eredményre a nyomozás. Ez a bűncselekmény azért került a figyelem középpontjába, mert szorosan összefüggött az I. rendű vádlott által üzemeltetett egyik szórakozóhely alkalmazottaival szemben felmerült gyanúval. Ebben a kontextusban rögzíti az alperesi műsor, hogy három magas rangú

„megvesztegetett” rendőrtisztet vettek őrizettbe 2012. június 1-jén ...val egy időben (ad.23.), ez a nyomozás irányította rá a figyelmet más korábbi bűnesetekre. Ez a közlés önmagában nem jelenti azt, hogy a bűncselekményt a felperes el is követte, ezen túlmenően a műsor maga nem is ezzel a bűncselekménnyel foglalkozott, abból egyértelműen kiderül, hogy a felperest érintő bűnügy még folyamatban van, ezért jogsértés megállapítására itt sem kerülhetett sor.

7. A 2014. szeptember 29.-én közreadott „...” című műsor az egyetlen, amelyben elhangzottak miatt a felperesi igény megalapozott. (ad.25-ad.27.) Ez az adás nem a perrel érintett büntetőeljárásról tudósít. Egy hét évvel korábban elkövetett bűncselekmény miatt éppen befejeződő bírósági tárgyalásról szól, mely cselekményről korábbi adásukban beszámoltak. Bemutatásra kerülnek a zsarolással gyanúsított férfiak elfogásáról készült rendőrségi felvételek, bejátsszák a felperessel, mint a nyomozás vezetőjével készült riportot. Ezt követően a tárgyalásról, az ügyészi felszólalásról adnak képes beszámolót. Ezt követően hangzik el a narráció beazonosítva a nyilatkozó felperest azzal a személlyel, aki már fővádolt a ... ügyben, minősítik őt „rossz útra tért” rendőri vezetőnek, majd elővezetik a zsarolási ügyben vádlottak egyik védekezését, miszerint nem törvényes a vád, mert a vallomást vádalku ígéretével csalták ki tőlük, amit nem tartottak be. (25. és 26. pont). Ezt követően ismertetik a vádalku lényegét, problémaként jelzik, hogy ebben az ügyben annak nem maradt írásos nyoma, ezért nem bizonyítható megtörtént-e. Ismét tárgyalótermi képek következnek, majd a II. rendű vádlottól elhangzik, hogy a vallomását a név szerint megjelölt felperes gépelte (27. pont) A műsor további részében a vádalku esetében tetten érhető rendszerhibáról esik szó és arról, hogy a bíró végül is törvényesnek ítélte a vádat és a vádlottakat bűnösnek találta.

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy ebben a műsorban a felperes bemutatása nem volt feltétlenül indokolt, különösen nem egy olyan vádlotti védekezéssel összefüggésbe hozva, ami kifejezetten súlyos rendőri visszaélésre utal úgy, hogy egyértelműen nem kerül tisztázásra, miszerint annak nyomán a felperessel szemben még csak eljárás sem indult. Nyilvánvalóan a szerkesztői szabadság körébe tartozik, hogy egy eseményt milyen technikával jelenítenek meg, az abban érintettek közül kinek a szerepére erősítenek rá. Jelen esetben azonban a műsorban a felperes szerepe indokolatlanul kapott nagyobb hangsúlyt az ebben az ügyben betöltötténél. Ezen túlmenően azt olyan relációba helyezte az alperes, amely alapján olyan bűncselekmény gyanúját vetítette rá, amely a perbeli üggyel együtt említve a felperest a jóhírnevét sértő hamis színben tüntette fel. Mindezen szövegösszefüggésben az a minősítés, hogy a korábban a nyomozás részleteiről nyilatkozó nyomozó a ... ügyben érintett egyik „rossz útra tért” rendőri vezető bár értékítélet, az azonban indokolatlanul bántó, sértő. Ezen túlmenően miután ebben a műsorban a ... ügyről, annak állásáról egyáltalán nem is esik szó - függetlenül attól, hogy vádlottként említik - olyan előzetes állásfoglalást jelent a felperes terhére, ami a PK 14. számú állásfoglalásban kifejtettek szerint nem megengedett, jogsértő.

8. A 2014. november 24-i „...” című műsor arról számol be, hogy a ...val szemben adócsalás miatt indult eljárásban megkezdődött a tárgyalás. A szoros személyi és tárgyi összefüggés miatt indokolt volt az alperes részéről, hogy a másik bűnügy kapcsán, amelyben még csak a vádemelés történt meg mik a főbb vádpontok. (ad.28. és ad.29.) Ebben az összefüggésben az az alperesi fogalmazás, miszerint bejelentés érkezett arról, hogy magas rangú rendőrök szolgálják a ...t, és ezért figyelték többek között a teljes névvel említett felperest is (28. pont), továbbá a bemutatott videó-felvételen a rendőrök fizetéséről esik szó, valamint a két ...s vezető fejenként havi ötmilliót kapott a szolgálataiért, nem tekinthető valótlan állításnak (29. pont) Az előbbi egyértelműen a vélemény kategóriájába sorolható közlés, míg a második az ismert adatokon nyugvó tényközlés, mely pontatlansága esetén sem jelenthet jogsérelmet, az ismert vádemelés tényére.

9. A 2015. január 19-i „...” című műsor (ad.30. és ad.31.) arról tájékoztat, hogy a felperest is érintő bűnügy tárgyalási szakba érkezett és a bíróság zárt tárgyalást rendelt el. A műsor azt a kérdést járja körül mi indokolja ezt az eljárást egy olyan ügy kapcsán, amelyben a nyomozás során maga az ügyészség tett közzé bizonyítékokat. Ebben a relációban említi az alperes a bűnügyet a Rendőrség történetének legaggasztóbb korrupciós botrányának, a ... szolgálatába szegődő parancsnokok vesztegetési ügyének, mely megfogalmazás egyértelműen véleményt közvetít, minősíti a vád tárgyává tett cselekményt, mindezt közérthető, köznapi formában. (30. pont) A közzétett felvételekből példának hozza a felperessel összefüggésbe hozott videót azzal, hogy azon az látható a teljes névvel megnevezett felperes autójába száll be egy személy egy papírzacskóval, amiben 500.000 forint lapult (31. pont). Természetesen a büntetőeljárás befejezését követően tudható meg legfeljebb az, hogy ténylegesen történt-e vesztegetés, a felvétel bizonyítéku szolgál-e, ténylegesen pénz volt-e a zacskóba, ha igen pontosan mennyi. Az eljárás megkezdésekor, azonban ezek a körülmények a vád álláspontjaként voltak ismertek, az alperesi műsor ennél többet nem is állított, ezért e körben sem valósult meg jogsértés.

A becsület megsértése tekintetében a felperes összességében minden olyan közlést jogsértőnek tartott, amelyben őt, vagy vádlott társaival együttesen őket „korrup”, „megvesztegetett” rendőröknek nevezték, ilyenként utaltak rájuk, avagy a ...t szolgáló, védő rendőröknek nevezték. A másodfokú bíróság ezeket a kifejezéseket nem tekintette olyan indokolatlanul sértő értékítéletnek, ami jogsérelmet okozna. Az alperesi műsor azt a célt szolgálja, hogy bűnügyeket tárjon a széles nyilvánosság elé, mindezt közérthető formában, a rendelkezésére álló időkereteken belül. A perbelihez is hasonló bonyolult ügyekben önmagában az, hogy nem a tételes jog által használt terminológiával jelöli a bűncselekményt az alperes, amennyiben az valóságos ténybeli alapon nyugszik, jogsértést nem eredményez. Az sem várható el, hogy minden esetben, minden érintett mondatban megfogalmazza, hogy az adott stádiumban csak gyanúsításról van szó, a felperest még csak gyanúsítják a vesztegetéssel. Ennek a PK 12. számú állásfoglalásban is kifejtettek alapján a műsor egészéből kell egyértelműen kiderülnie, mely követelménynek a fent részletezettek szerint tettek eleget az alperesi műsorok.

Mindezek alapján az alperes által a felperes sérelmére elkövetett, fent megállapított személyhez fűződő jogi sérelem miatt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés összegét 400.000 forintra leszállította. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy a sérelmezett kilenc műsor közül az egyik esetében valamennyi a felperes által jogsértőnek vélt közlés esetében megállapítható volt a jóhírnév, illetve a becsület megsértése. A sérelem jellegére és a kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel indokolt volt a felperes által ezen műsor esetében igényelt és az elsőfokú bíróság által is megítélt nem vagyoni kártérítés összege. Az ekörben az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokkal a másodfokú bíróság egyetértett, ezért azt nem ismételte meg.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, melynek következtében a felperes nagyobb mértékben lett pervesztes, ezért a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján, köteles az alperes részére az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A felperes részére engedélyezett költségmentességre és az alperes személyi illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. § alapján egységesen úgy rendelkezett a kereseti és a fellebbezési illetékről, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2016. szeptember 21.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

bíró

dr. Istenes Attila s.k.